



Primljeno:	11-02-2015
Ur. broj:	352/15

REPUBLIKA HRVATSKA  
MINISTARSTVO FINANCIJA  
SEKTOR ZA FINANCIJSKI SUSTAV

KLASA: 470-02/14-01/06  
URBROJ: 513-06-03/15-4

Zagreb, 6. veljače 2015.

HRVATSKA UDRUGA ZA  
ZAŠTITU POTROŠAČA  
Ozaljska 93/II  
10 000 Zagreb

**Predmet: Naplata dugovanja**  
- odgovor, dostavlja se

Poštovani,

Na upit iz Vaše predstavke je li zakonito prodati dug dužnika fizičke osobe i (ukoliko je) sukladno kojim zakonskim odredbama, navodimo sljedeće.

U obveznopravnom odnosu mogu se tijekom njegova trajanja dogoditi neke promjene. Promjenom vjerovnika ili dužnika ne mijenja se sadržaj obveznog odnosa.

Ustup tražbine (cesija) je prijenos otuđive tražbine od dosadašnjeg vjerovnika (cedent) na novog vjerovnika (cesionar), a dužnik (cessus) i tražbina ostaju isti. Cesija- ustup tražbine propisana je odredbama Glave VI, Odjeljak 1., čl. 80.-89. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 32/2005, 41/2008 i 125/2011). Za pravne učinke nije potreban pristanak dužnika ni njegovo obavještanje o cesiji kao ni bilo koji drugi oblik sudjelovanja u tom pravnom poslu. Tražbina se s cedenta (dosadašnjeg vjerovnika) prenosi na novog vjerovnika u trenutku sklapanja ugovora između njih dvojice i u tom trenutku dolazi do svih učinaka cesije. Dakle, stranke ugovora o cesiji su samo dosadašnji i novi vjerovnik, ali ne i dužnik, stoga se i ne traži njegov pristanak za sklapanje ugovora. Tražbina se cesijom ne mijenja, ostaje ista po predmetu, načinu i uvjetima ispunjenja. Budući da se tražbina prenosi kakva je postojala između vjerovnika i dužnika, položaj dužnika zbog cesije se ne mijenja, a novi vjerovnik ima ista prava prema njemu, kakva je imao i stari vjerovnik. Cedent je dužan dužnika obavijestiti o cesiji, ali dužnik o cesiji može biti obaviješten od strane novog vjerovnika ili nekog trećeg, bitno je da je dužnik saznao za cesiju, a ne tko ga je obavijestio o njoj.

Predmet cesije je uvijek cedentova tražbina prema dužniku osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom (npr. tražbina koja je nastala iz poreznih, carinskih i sličnih javnopravnih ovlasti upravnih tijela) jer je ta tražbina izvan prometa; tražbina koja je vezana za osobu vjerovnika gdje se radi o strogo osobnim pravima vjerovnika (npr. tražbina iz alimentacije, mirovinskog ili zdravstvenog osiguranja) te koja se po svojoj prirodi protivi prenošenju na drugog (npr. novčana naknada nematerijalne štete). Sve ostale tražbine mogu se prenositi cesijom. Napominjemo da cesijom prelazi ne samo osnovno potraživanje već i za njega akcesorna potraživanja (pravo na kamate, pravo na ugovornu kaznu, hipoteka).

Kod sklapanja cesije u najvećem broju slučajeva u praksi cedent i cesionar jesu u nekom obveznom odnosu, i to u odnosu u kojem je cesionar vjerovnik cedenta. Tada stranke sklapaju ugovor o cesiji, pa cedent cesionaru umjesto da mu plati, ustupa tražbinu od svojega dužnika.

Cedent i cesionar mogu sklopiti ugovor o cesiji, a da prethodno nisu ni u kakvome odnosu. U tom slučaju ide se za postizanjem neke druge svrhe a ne za namirenjem obveze cedenta, pa cesija zapravo slijedi neki drugi obveznopravni posao koji tek nastaje. Tipičan primjer za navedenu situaciju jest prodaja tražbina gdje cedent prodaje, a cesionar kupuje tražbinu, dok je cesija sredstvo kojim se ta kupoprodaja ostvaruje.

**NAČELNICA SEKTORA**



**Ivana Ravlić Ivanović**